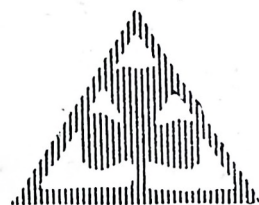
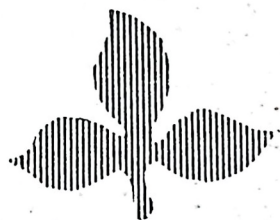

PIGESPEJDERNE

— Juleneen hvid

INDHOLD

Korpset meddeler ★ Med Solhverv for Hjerterne bange ★ Mit Ansvar og mine Pligter som Menneske ★ Juleferie er Læsetid ★ Legende om Guldornet ★ Du og din Patrulje ★ „Den Levende“ ★ Tyrkisk Knob For slikne og huslige Spejdere ★ Fristil: Om Spejdere ★ Den lette Side ★ Hvad skal jeg være: Sygeplejerske — Sundhedsplejerske ★ Beger Depotet melder ★ Landet over ★ Annoncer

Nº 10 DECEMBER 1941

Korpset meddeler...

Gave til Pigespejderhuset

Fra Kolding Trop har Korpset haft den Glæde at modtaget 300 Kr. til Møbler i Pigespejderhuset. — Tak!

★

Spild- og Vildfrugtindsamlingen 1941

Korpset har fra D. K. S.'s Spild- og Vildfrugtindsamlings Formand i København, Fru Kirsten Lauritzen, modtaget en Oversigt over dette Aars Resultat med en Tak for Spejdernes og Føernes gode Arbejde. I København og Gentofte har Ungdomsorganisationerne og Skoler i Hellerup tilsammen faaet 47,000 kg ind, hvoraf D. D. P. har indsamlet de 8500 kg, og paa Amager sammen med de andre Ungdomskorps er der indsamlet 4000 kg. Denne Opgørelse er den eneste, der foreligger, men vi ved, at der ogsaa i Provinsen er taget et godt Nap med, og I skal alle vide, at Korpset er glad for, at I har villet og kunnet gøre dette store Arbejde i Korpsets Navn.

★

Svendborg Trop fylder 25 Aar

Der er atter en af Korpsets Troppe, Svendborg Trop, som har arbejdet konstant i 25 Aar. Baade dygtige Spejdere og dygtige Førere har i Aarenes Løb sat Præg paa Troppens Virke, saaledes har den en Gang vundet Kongepokalen i Korpsturneringen, saa der er Traditioner at hævde for de nuværende Spejdere i Troppen!

En særlig morsom Periode for Troppen var, da Frk. Elisabeth Flagstad stod som Tropsfører (1917—19).

Det bliver med en god Bevidsthed om at have været en virksom Trop til Gavn for Korpset, at Svendborgspejderne d. 21. December kan samles til Fest.

★

Duelighedstegn

Den i forrige Blad annoncerede lille Bog med de fælles Duelighedstegn for blaa og grønne Pigespejdere kan ikke ventes færdig før i Marts, og indtil da skal der blot arbejdes efter de gamle Krav, og senere vil man ligesom med Prøverne efterhaanden glide over til de nye Duelighedstegn.

★

Til Væbnersnoren

hvor *Husflidsmærket* er obligatorisk, har Korpset indført, at Beredskabsmærket kan træde i Stedet. Denne Bestemmelse træder straks i Kraft.

★

I. Kl. Spejdere:

Inge Carlsen, Margith Krogh-Larsen, Karin Berendsohn og Ester Weile, 1. Lyngby Trop. — Lilli Mortensen og Tove Jessen, Horsens Trop.

Ridderspejdere:

Inge Carlsen, Margith Krog-Larsen, Karin Berendsohn og Ester Weile, 1. Lyngby Trop. — Lilli Mortensen og Tove Jessen, Horsens Trop.

★

Nye Troppe:

2. Gentofte Trop, Tropsfører Frk. Gerda Aagaard.

★

Til Divisionschefer og Tropsførere

Den paatænkte *Treklovertræning 1942* bliver, trods adskillige kvalificerede, udsat til 1943. Til den Tid kan enhver Fører, som opfylder visse af Korpset opsatte Krav, ansøge om at deltage. Et af Kravene er: at have deltaget i en af Korpsets Tropsførertræninger. For at give flere Lejlighed hertil, ventes der et Aar.

Der bliver ingen Tropsførertræning i Paasken p. Gr. a. de store Brændselsudgifter, men derimod vil der atter i Sommer blive

Tropsførertræning paa Fæno

ledet af Spejderchefen i Slutningen af Juli og i Begyndelsen af August 1942.

★

Styrkeliste og Regnskab

Enhver Tropsfører — uanset hvor kort Tid Troppen har eksisteret — er forpligtet til ved Aarets Slutning at udarbejde et *Aarsregnskab*, som skal revideres, samt en *Styrkeliste* — begge Dele udfyldes paa Korpsets Blanket, som faas paa Depotet. Indsendes til Divisionschefen inden d. 15. Januar.

Nye Troppe, hvor dette er Føreren ubekendt eller uvant, skal omgaaende søge Raad og Bistand hos Divisionschefen.

Divisionscheferne bedes i egen Interesse drage Omsorg for, at alle Divisionens Troppe er hjulpet tilrette, saa de indsender det fornødne rettidigt, for netop i Aar med de forestaaende Korpsraads- og Divisionscheffsmøder i *Midten af Februar* er det ganske nødvendigt, at alt er Korpset i Hænde *senest d. 30. Januar*.

★

Ang. Kvartalsrapporter fra Divisionscheferne til „Pigespejderne“ i det nye Aar 1942, saa vilde det være en stor Hjælp, om de blev fremsendt rettidigt og i maskinskrevet eller anden renskrevet, letlæselig Form — og *kun den ene Side af Papiret beskrevet* —, og at de saa vidt muligt, grundet paa Pladsmangel, kun omfattede de mest originale og interessante Ting fra Troppene rundt om.

Ja, det er altsaa et stort Nytaarsønske fra Redaktionen!

★

Korpskontorerne

er lukkede fra 23. December—2. Januar.

★

Næste Nr. af „Pigespejderne“

udkommer 1. Februar.

PIGESPEIDERNE

UDGIVET AF
DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF
FRU HANNA HOLMBLAD LUND

Med Solhverv for Hjerterne bange

Der er vist ingen Toner, vi holder saa meget af som Julesalmernes. De har fulgt os gennem alle Aarene lige fra de første straalende Julefester, hvor vi endnu var saa smaa, at vi ikke selv kunde nynne med paa Julens Melodier, men kun kunde stirre og stirre ind i de mange flimrende Lys paa det Træ, der pludseligt og forunderligt stod i Stuen. Og op gennem Aarene lød Tonerne, hvor vi først lærte selv at synge med med Ord, vi ikke forstod, men holdt af, fordi der var Jul i dem, og helt op til den Tid, hvor vi var blevet saa store, at Julen begyndte allerede i Kirken, naar Orgelet brusede: „Det kimer nu til Julefest“.

Grundtvig og Ingemann har skabt os Danske en vist nok enestaaende Samling Julesange, nogle af dem er gamle tyske og latinske Salmer, de har oversat og bearbejdet, men de fleste er saa helt deres egne, saa helt igennem danske. Grundtvig havde de store Syner og de malende Ord: „Kimer, I Klokker, ja kimer før Dag i det dunkle!“ Vi hører bag Ordene Klokkernes Kimen ud gennem Glamhullerne paa en gammel dansk Landsbykirke. Det er Julemorgen, men endnu ikke lyst, Mørket hviler endnu over Snemarkerne, men Klokkerne kimer dog Julen ind.

Eller Verset, vi elskede som Børn:

„Paa Stjernetæpper lyseblaa
skal glade vi til Kirke gaa —“

Paa Stjernetæpper lyseblaa — saadan maatte netop Englene have det, og saadan følte vi det ogsaa selv i vor Jubel over, at nu var Julen der,

Julen, vi havde længtes efter i de lange Vinteraftener.

Men Ingemann, den rare, blide, hvidhaarede Ingemann, med Kalotten, som vi kender ham fra Billederne, skriver om Hjemmenes Jul:

„Dans, lille Barn, paa Moders Skød,
en dejlig Dag er oprunden!“

Vi ser for os hele vor Juleaften med Træet, Lysene og alle de glade Mennesker, der synger med hinanden i Haanden, mens den allermindste hopper af Livsglæde paa Mors Skød og spræller med sine tykke, truntede Ben af Glæde over Lysflimmeret og Sangen:

„Glade Jul, dejlige Jul,
Engle dale ned i Skjul.“

Ja, Englene, de hører ogsaa særlig Julen til. Det falder saa naturligt og godt at tænke sig, at naar Glæden er stor,

„Saa vandrer Guds Engle op og ned
paa Salmens Tonestige.“

★

Ogsaa nu i de onde Aar vil Julen komme til os med al sin Fylde.

Vejret kan have været aldrig saa raat og graat og Forberedelserne maaske fattige og bekymrede, saa vi syntes, at i Aar var der slet ingen rigtig Adventsstemning — men naar Juletonerne for Alvor bruser om os, føler vi Glæden over Lyset og Fællesskabet og alt, hvad der er godt og Menning i, og saa kommer Julen med

„Solhverv for Hjerterne bange!“

Annesofie.

Mit Ansvar og mine Pligter som Menneske

Følgende Artikkel er Uddrag af en Indledning til et Lejrbaal paa Spejderskolen den 9. November 1941.

Engang før eller senere kommer man til en Korsvej i sit Liv med hver sit Skilt, hvorpaa der staar: „Den lige Vej“ og „Den krogede Vej“ —

Inden man vælger, ad hvilken man vil gaa, gælder det om at holde Øjnene aabne, saa man ikke fristes til at overse det, der staar paa Vejviseren — og i dette Tilfælde her er der en fin Forbindelse mellem ens Syn og ens Samvittighed, fordi man i sit Hjerter bestemt ved, at man burde gaa ad „Den lige Vej“.

I Begyndelsen er der mange, mange Forbindelsesveje, saaledes at man let kan komme fra den krogede Vej til den lige og omvendt, men man kan bare aldrig komme et Skridt tilbage, hverken paa den ene eller den anden.

Men efterhaanden bliver Forbindelsesvejene faa, til sidst er det umuligt at skifte, og man er nødt til at gaa videre ad den Vej, man har valgt. Jeg tror, det maa være et frygteligt Øjeblik, naar man opdager, at man er paa den forkerte og ikke kan komme tilbage. Og lige saa frygteligt maa det være at se et Menneske, man elsker, paa den gale Vej, og ikke kunne faa Lov til at hjælpe det over paa den anden.

Mit Ansvar og mine Pligter som Menneske er at finde den lige Vej og følge den.

Ansvar er et meget stort Begreb, som vokser hos de Mennesker, der er sig deres Ansvar bevidst.

Hvad er egentlig Ansvar?

Ved at høre de Ord, tænker man straks paa store Ting, som f. Eks. at regere et Land, lede

en stor Virksomhed, kort sagt raade over meget og over mange Mennesker.

Men man kan aldrig komme til at raade i det store, hvis man ikke har lært Ansvarsfølelse i det smaa. Det er saa vigtigt, saa vigtigt, men bliver saa let overset. Egentlig er det ligegyldigt, om man har Ansvar for lidt eller for meget, hvis man bare føler det som en stor Opgave at passe det, man har Ansvar for, saa godt som muligt, og det hvad enten det er morsomt eller kedeligt — om det er let eller vanskeligt, om jeg har Lyst eller ej. Jeg skal sætte mine bedste Kræfter ind paa at passe mit, ellers er jeg et middelmaadigt Menneske og kan aldrig udfylde en Plads i Samfundet.

For at opnaa at blive et ansvarsfuldt Menneske, maa jeg kende mine Pligter, og mine Pligter er at yde noget godt. Jeg kan først begynde paa det, naar jeg har Herredømme over mig selv, med andre Ord, naar jeg har lært Selvbeherskelse.

Vi ved, hvor svært det ofte kan være at skulle gøre en saakaldt nyttig Ting, naar man har den mest brændende Lyst til at gøre noget andet, men efterhaanden, naar man sætter sin Vilje ind derpaa, lærer man Glæden ved at bestille noget, som er til Gavn. Til sidst kan man slet ikke undvære det, for det giver Tilværelsen Rygstød. Og først naar vi har lært Ansvarsfølelsen i de daglige Smaating, kan vi se os om efter større Opgaver.

Vi vil nok først tænke paa os selv, prøve paa at udvikle vore Kundskaber, vore Talenter, vor Karakter. Men efterhaanden er det ikke nok — vi søger Selskab, søger at lære af andre, og nu kommer vi til det vigtigste: vi begynder at tænke paa andre og bliver os bevidst, at der findes an-

dre Mennesker i denne Verden end os selv! Vi opdager, at det simpelt hen er vor Pligt at prøve at forstaa dem — og være noget for dem.

Men vi har større Pligter endnu, vore Pligter overfor Gud og vort Land.

Hvis man sætter de materielle Goder og det verdslige for højt i sit Liv, tænker for meget paa egne Behageligheder, træder de Ting, som har varig Værdi, mere og mere i Baggrunden. Til sidst lever vi ikke, men vi vegeterer og glemmer at gøre Guds Aand levende i os, den Aand vi skal staa til Ansvar over for, den Aand, der bliver ved med at leve, selv naar vort Legeme længe har holdt op med at eksistere.

Og vi har Ansvar overfor vort Land —

Kun naar vi er dygtige, og kun naar vi gør vor Pligt, kan vi være nyttige for vort Land. —

Der er dem, der har den Lykke at gøre store Ting for vort Land, og der er dem, der tjener i det stille — men lige meget, hvis man er pligtopfyldende og ansvarsfuld, vil man tjene sit Land.

Men af egen Kraft kan vi hverken opfylde vore Pligter eller paatage os noget Ansvar. Vi skal bede Gud om Hjælp dertil. Vi skal aabne vore Hjerter og lytte til Ham, saa bliver vi ikke afhængige af Livets Omskiftelser.

Og vi kan ogsaa aabne vore Øjne for gode, kærlige Ting, som geniale Mennesker giver os til Hjælp, deriblandt er Spejderbevægelsen en stor Støtte for mange. Den vil lære os at søge den lige Vej, og naar vi bærer Spejderløftet i vore Hjerter, ved vi, at vore højeste Idealer skal stræbe imod at være tro mod Gud og Land, og at man skal være ren i Tanke, Ord og Handling.

Er vi vort Ansvar overfor disse vigtige Fakta bevidst og lever derefter, bliver vi ogsaa værdige til at bære Navnet: Menneske.

Naka Haugwitz.

Juleferie er Læsetid

I Anledning af den danske Bogs Uge hilste Vilhelm Andersen, Johs. V. Jensen og Johannes Brøndsted hver paa sin Manér den danske Bog („Politiken“):

*At læse er at skille og samle
det smaa og det store, det ny og gamle;
den danske Sang og den danske Bog,
det danske Folk og det danske Sprog,
først ved at ses i de mindste Dele
lever det hele.*

Vilh. Andersen

*Oplad dit Sind for, hvad man ved,
som Børn og karske Sjæle ser,
Naturens store Aabenhed!
Thi den, der læser, lever mer.*

Johannes V. Jensen

*Se Dig om i Danmark og læs saa danske Bøger. Landska-
bet er Danmarks Ansigt, men i Bøgerne lever dets Sjæl.*

Johannes Brøndsted

Legende om Guldkornt

Rabindranath Tagore, Indiens store Digter, som nylig er død, har skrevet følgende lille Legende:

Tiggeren var gaaet fra Hus til Hus og samlet ind. Da saa han Kongernes Konge komme kørende i sin Vogn, og han glædede sig. Nu skulde det være forbi med hans Fattigdom, store Gaver vilde han sikkert faa. Men hvad skete?

Vognen standsede, Kongernes Konge saa paa ham og smilte. Men Tiggeren ventede forgæves paa de store Gaver. Kongernes Konge rakte sin Haand ud mod ham og sagde: „Hvad har du at give mig?“ Forvirret og forundret stod Tiggeren der; hvilket Indfald af Kongernes Konge at tigge af en Tigger! Han ledte forsigtigt i Tiggerposen for at finde det allermindste Pengestykke, han havde, og rakte det frem.

Men hvor forskrækket og forbavset blev ikke Tiggeren, da han om Aftenen tømte Tiggerposens fattige Indhold ud paa Gulvet og opdagede et herligt Guldkorn! „Tænk, hvad der blev ud af min Gave, da den blev lagt i din Haand,“ sagde han. „Ak, hvorfor gav jeg dig ikke alt, jeg havde, alt, alt! Hvor uendelig rig var jeg da ikke blevet!“

Patrulje

★

Hjørnet

★

Du og din Patrulje

Hos „Bierne“ er vi jo blevet enige om, at vi vil have saa meget som muligt ud af vore Møder, og saa maa Tiden tages i Agt og udnyttes til det sidste.

Vi har et „Skelet“ til at fylde Indhold af forskellig Art paa.

1. Sange: Nr. Nr. Nr.
2. Hvad vi lærte sidst:
3. Lege:
4. Nyt at arbejde med til næste Gang:
5. Forretningsgang: Mødeprocent, Kontingent, Patruljedagbog.
6. Farvel og Tak for i Dag.

1. Vi holder af at synge, og Patruljen synger sig saa dejligt sammen. Saa naar vi er fuldtalligt og præcist til Stede, falder vi allerførst rigtig ind i Spejderkammeratskabshyggen med en Sang, og vi synger ikke den eller de samme hver Gang, for saa mister de Friskheden — en Sang, der er god at trave efter, har som Regel noget i Melodi og Ord, der virker energibringende, saa en af den Slags maa være en god Begyndelse.

2 og 4. Vi hænger i Øjeblikket i med 3. Kl. Prøven; Patruljeføreren bestemmer, hvad vi hver Gang skal træne med, og viser os til Rette saa meget, at vi ved, hvordan vi skal tage fat, og har Lyst til at komme videre paa egen Haand. Næste Gang, vi mødes, er det spændende at se, hvem der naaede længst. Det morsomme er jo, at det sjældent er Sofie, der baade stopper bedst Strømper, lærer Korpsets Organisation hurtigst og er den kvikkeste til Iagttagelse — heldigvis. „Spejd“ er saa alsidigt, at vi alle i en eller anden Gren af det har vores Speciale, og der har vi Pligt til at træne os yderligere op, for paa den Maade bliver vi en værdifuld Hjælp i Patruljen, baade i det daglige Arbejde, og naar Patruljens samlede Energi og Kunnen skal maale sig i Dyst med andres.

„Bierne“ møder denne Gang med en lille, praktisk, men vigtig Ting, nemlig en „Arbejdsbog“ (et solidt Kollegiehæfte). Vi diskuterer, hvem der til næste Gang kan finde et eller andet fælles Tegn eller Mærke til Forsiden. Desuden skal denne fortælle, hvem Ejerinden er, og hvor hun hører til, og hvad hun nu ellers føler Lyst og Trang til at dekorere den Bog med, som herefter skal ledsage hende til alle Møder og tage imod alt det nye, hun lærer paa sin Vej gennem Spejderprøverne:

3. Kl. Prøven:

1 a) Kende Spejderloven og Spejderløftet.

Det er Grundlaget, som alt Spejderarbejde er bygget paa, og kan du ikke forstaa dem helt endnu, saa kan du vise Respekt for dem ved at føre dem ind i din Arbejdsbog saa smukt som muligt og prøv at føje dine egne Tegninger og Forklaring til. Forstaaelsen af Værdien i Spejderløftet og Spejderloven kommer ikke ind i en Patruljes Spejdere fra det ene Møde til det andet, det skal der arbejdes med hele ens Spejdertid; men en Hjælp for jer er det, at I kan tale sammen om Løftet og Loven og maaske blive enige om at læse lidt i Roland Phillips: „Spejderloven“ og saa lade det sammen med en smuk Sang være Afslutning paa jeres Møder et Stykke Tid.

1 b) Kende dit Korps: Chefernes Navne, Korpsets Inddeling og Spejderantal.

Ja, det er da klart, at du ønsker at vide lidt om, hvad det er, du er gaaet ind i, hvem de Menne-sker er, der leder Korpsets Arbejde, og hvorledes et saa stort Maskineri som Korpset fungerer.

Korpsets Navn møder du overalt i Haandbog, Blad og Medlemskort o. s. v., saa det kender du efterhaanden, og Navnene paa Korpsets Chefer burde du kende, om ikke fra andet, saa fra Bagsiden af dit Spejderblad! Med Korpsets Organisation vil din Patruljefører hjælpe dig paa Gled, for hun har sin Viden fra Tropsføreren, fra Spejderbogen, gamle Numre af „Pigespejderne“ osv. Maaske viser hun dig Korpsets „Trappe“ med Spejderen nede paa Jorden, Patruljeføreren paa første Trin, Tropsføreren paa næste osv. Prøv at

tegne saadan en Trappe ind i din Arbejdsbog, og hvis du saa paa Trinene tegner de tilsvarende Distinktioner og giver Trappetrinet Distinktionernes Underlags Farve, ja, saa er det lært med det samme og huskes — forhaabentlig! Men det kan ogsaa være, din Patrulje hellere vil fremstille Korpset som et frodigt voksende Træ, hvor den store, solide Stamme er Korpset, de tykke Grene, som kan bære meget, Divisionerne — de tyndere Grene Troppene med Patruljerne som Kviste og Spejderne som Blade. Det staar os jo frit for at anvende den Metode, vi synes bedst om i vores Arbejdsbog — og den „Bi“, der i gamle Spejderblade finder noget frem om „de ledende“ i Korpset, og kan læse højt for alle, er særlig velkommen ved næste Møde.

Naa, nu vil vi bryde af for Lærdommen og synge en rigtig Pigespejdersang, og medens vi synger, kan vi ligesom ane lidt Korpsets følelse ved den Fornemmelse, at den selv samme Sang synger andre af Korpsets Patruljer sig glade i og har gjort det gennem Aar.

3. Den Del af Mødets Program, der omfatter Lege, er ikke den mindst interessante, og der har „Bierne“ en indbyrdes — uden Points ell. lign. — Kappelstrid om, hvem der den Dag kan komme med den bedste Leg — og vi er kritiske. Den skal være interessant — selvfølgelig — og gerne aktuel, saa den er et Led i Træningen med det, vi i Øjeblikket har fat paa. Og det er da en Idé — i hvert Tilfælde et Stykke Tid, og hvis den falder heldigt ud —, saa det ikke hver Gang er den stakkels Patruljeførers Hittedaasomhed, der skal tappes til sidste Draabe.

Mon I ikke ogsaa kunde bruge disse?

Spørgsmaal og Svar (leges lige godt skriftligt

som mundtligt, enkeltvis som holdvis, eller som Huskespil):

Patruljeassistenten har fundet forskellige aktuelle Spørgsmaal som: § 8 i Spejderloven, Indholdsfortegnelsen i sidste Nummer af „Pigespejderne“, Hvornaar mørklægges der? og flere andre. Hun stiller Spørgsmaalene til os alle, og den, der først svarer rigtigt, faar en Ært. — Find selv paa en anden Maade at lege Spørgsmaal og Svar paa; men ikke for mange Spørgsmaal, saa det bliver trættende. (Er der et eller andet, der virker kedeligt af det, Patruljen beskæftiger sig med, saa maa man i en stor Bue uden om det under den Form.)

Brætkimsleg: Et stort Stykke Pap i Kvadrat inddeles i smaa Kvadrater, som langs Overkanten nummereres fra 1—? og fra oven og ned ad med Bogstaver fra A—? Ca. 5 vilkaarlige Ting anbringes i Firkanterne. Efter 1 Minuts Iagttagelse skal Spejderne kunne gøre Rede for, hvad der laa i hvilke Rum. (Kan ogsaa leges ude med Naturting i Firkanter tegnet paa Jorden.)

5. Over Legen har vi nær glemmt, at vi hver Gang krydser af, hvem der er til Mødet, og ordner Kontingent og læser Referat af sidste Møde fra Patruljedagbogen. Det er pudsigt, men efterhaanden ser vi, at vi bliver flinkere til ikke at spille vores Patruljemøde med „Skole- og Venindesnak“, og hvad samlet Præcision og høj Mødeprocent kan give af Skub i Arbejdet, lærer Erfaringerne os efterhaanden lidt om.

6. Vi kan ogsaa bedst lide at naa at faa taget hinanden i Haanden og staa i Kæde og synge „Farvelsang“. Inden vi gaar, siger vi Tak for i Dag til hinanden, for hver Gang, vi er sammen, er jo en Oplevelse, og hvorfor skulde vi saa ikke sige hinanden Tak for den?

NAVN	AAR	IND-MELDT	JAN.	FEBR.	MARTS	APRIL	MAJ	JUNI	JULI	AUG.	SEPT.	OKT.	NOV.	DEC.
Karen	9		X	X										
Maren	8		X	X										
Mette	8		X	X										

Modeskemaet fra „Bierne“s Patruljedagbog

Det var Lillebittejuleaften.

Vi havde Sneen lige imod os, da vi kom ud af Tropslokalet med alle vore Pakker. Det blæste stærkt, ja egentlig var Vejret af den Slags, som altid forekommer i Børnejuleaften, hvor de artige Børn bliver væk paa Vejen hjem Juleaften, men netop som de er ved at omkomme i Sne-driver og Blæst, reddes de mirakuløst og kommer lige hjem til et straalende Juletræ.

Uden for Byen skiltes vore Veje. Losserne skulde ned til Polakhusene, Sherekanerne skulde paa Alderdomshjemmet, og Korporalen, Divi og jeg havde i Aar sat os for at gaa helt ud til Jomfru Strunge med en Samling Julegodt, som den fantasifulde Divi havde suppleret med den lækreste lille sorte Puddelhvalp, hun havde tilranet sig hos en Familie, hvis udmærkede Puddelhund pludselig var nedkommet med en Mængde Juleoverraskelser.

Om Jomfru Strunge vidste man egentlig ikke ret meget. Det var en lillebitte gammel Dame, der boede i en Slags Aftægts hus et godt Stykke udenfor Byen. En enkelt Gang kom hun trippende ned ad Algade i sine blommemarvete Klædebon (altsaa svedskeblommefarvede!) og med sit Indkøbsnet over Armen, og nikkende venligt og blaaøjet til alle og enhver, der egentlig ikke vidste andet om hende, end at hun holdt af Dyr og klarede alle sine beskedne Fornødenheder ved Hjælp af et usandsynlig sparsomt Legat. Vi havde hørt en Menighedsplejedame sige, at det egentlig var en Skam, der aldrig blev pakket Julekurv til Jomfru Strunge, for hun kunde da sikkert nok trænge til en — derved fik vi Idéen, og nu var vi altsaa paa Vej med Julekurven i Snestormen og Puddelhvalpen i en anden Kurv.

Paa en Maade var vi lidt beklemte ved Situationen, ikke paa Grund af Vejret, men fordi vi jo vidste saa lidt om Jomfru Strunge, maaske var hun i Virkeligheden noget fint og altfor stolt til at bryde sig om en lille Julekurv, maaske havde hun andre Midler, end Godtfolk vidste, og maaske var hun mere mærkværdig, end vi troede, ihvertfald var der nogen, der havde set hende springe op paa et Stengærde en tidlig Foraarsmorgen og vinke til en Kile Vildgæs mod den graablaa Himmel.

Men nu stampede vi os jo dog frem mod den lille mærkværdige Stue, der mest lignede et overskaaret Husmandshus, et Hus, der saa ud, som om man midt under

Akelapatruljens Bedrifter

„Den Levende“

Byggeriet havde glemt, hvad Meningen var med det og derfor givet op.

Ved Gavlen stampede vi Sneen af os saa godt, vi kunde, og bankede paa Køkkendøren. Det varede ikke længe, før den bitte Dame med de store, mærkeligt klart-blaa Øjne stod i Døren med et lille Smil i et Ansigt, der paa een Gang var meget gammelt og meget ungt, ja næsten barligt, det var vist Øjnene, der gjorde det, og saa Smilet naturligvis.

„Kom ind,“ sagde hun hurtigt, „det levende skal ikke være ude i det Vejr.“ Vi kom ind i Køkkenet, hvor Ilden brændte paa det mindste Komfur, vi havde set, og kastede sit røde Skær ud over et gult Murstensgulv og gav Gen-skin i nogle blanktpudsede Kobberlaag paa Væggen. Døren stod aaben ind til den lille Stue, og paa vore gamle Dage er vi enige om, at det vist var meget smukke, gedigne Ting, Jomfruen havde, blot alt for store og tætpakkede.

Det var, som om hun havde ventet os. I hvert Fald ytrede hun ingen Overraskelse over vort Besøg, men bæn-kede os ved det hvidskurede Bord i Køkkenet og lavede os en varm Saft af nogle Urter, „der havde faaet deres God-me af Sommerregnen og sin Varme fra den livgivende Sol“. Det var en mærkelig Saft, der nærmest smagte, som Bunden af en Høstak lugter, men egentlig ikke ubehagelig, og ihvertfald indgød den os Mod til at fremføre vort Ærinde: „Frk. Strunge,“ begyndte jeg min gennemtænkte og indøvede Sætning, „vi er kommet paa Besøg for at spørge Dem, om De ikke vilde have denne Kurv med lidt Julegodt? Det vilde glæde os, hvis der var noget i den, De kunde bruge.“

„En Kurv — til mig,“ raabte den lille Dame begejstret og slog Hænderne sammen, „nej, hvor var det dejligt, jeg anede jo netop ikke, hvordan jeg skulde traktere alle mine Gæster! Alting bliver altid saa dyrt, og jeg ved, mine Venner venter at blive trakteret.“

Vi skottede lidt bekymrede til hinanden, for vi var jo ikke sikre paa, Julekurvens Indhold kunde strække til til saa forfærdelig mange, men vi trak den frem (men lod Hvalpen være), og Jomfru Strunge begyndte straks at pakke ud og snakke med sig selv eller os eller maaske Skovens Dyr om Indholdet:

„Risengryn, det maa jeg sige! Den sorte Kat og den lille røde Killing holder meget af varm Nissegrød med Sukker paa. Og det brune Egern fra Grantykningen elsker Nodder, og det skal han faa, der er 2 Poser, ser jeg, Dom-pappen, Rødkælken og Korsnæbben vil ogsaa have noget i deres Skaal, lidt Gryn maaske? Eller vi kunde bage en Pandekage, Æg er her ogsaa og Mel, tror jeg!

Og Kaffe!!! Jeg vil invitere Skovfogedkonen paa Kaffe; hun gav mig engang et rødt Æble — og Kager kan hun

faa, Vaniljekranse og brune Kager med Nødder paa, eller er det? — jo, jeg tror, det er rigtige Mandler!“

Den lille Dames Begejstring kendte ingen Grænser, hun nippede til en brun Kage med smaa hastige Hovedbevægelser, og selv om vi blev klare over, at det meste af Julekurven vilde gaa til „Gæsterne“, Hegnets smaa Fugle og Grantlykningen firdøddede Dyr og Skovfogedens Kone, der i Løbet af et langt Naboskab maaske ikke havde drevet det videre i Venlighed end til at skænke et Æble af sin Host — saa følte vi dog, at vi havde haft Held til at glæde den lille Dame godt og hjertevarmt.

I Bunden af Kurven laa to tykke, røde Lys, som hun glattede kærtegnende henover med en næsten gennemsigtig hvid Pegefinger og et lille glad Smil, som om Lysene allerede gav Genskin i hendes alvidende Barneøjne.

Ja, og saa var der jo Flæskestegen. Jomfru Strunge saa paa den fuld af Ærefrygt og Undren: „Den er der nok mange, der gerne vil have et Stykke af,“ mumlede hun, „Spætmajs kan faa noget af Sværen, det har den godt af, Fuglekongen og Gærdesmutten kommer nok ogsaa og undrer sig, men Kragerne faar ingen Ting, de er saa frække og raaber saa uartige Ord. Maaske skal jeg have et lille Stykke selv, hvis det gaar an? Jeg mangler bare en lille Hund til Kødbenene.“

„Nej,“ raabte Divi henrykt, „jeg har taget en lille Hvalp med til Dem,“ og frem kom hun med Puddelungen, der mest af alt lignede 2 Fed godt indfiltret Uldgarn, den stak en lille rød Tunge frem for at vise, hvad der var forrest paa den, og logrede glad med alt Uldgarnet over Varmen og al den gode Snak om Kødben.

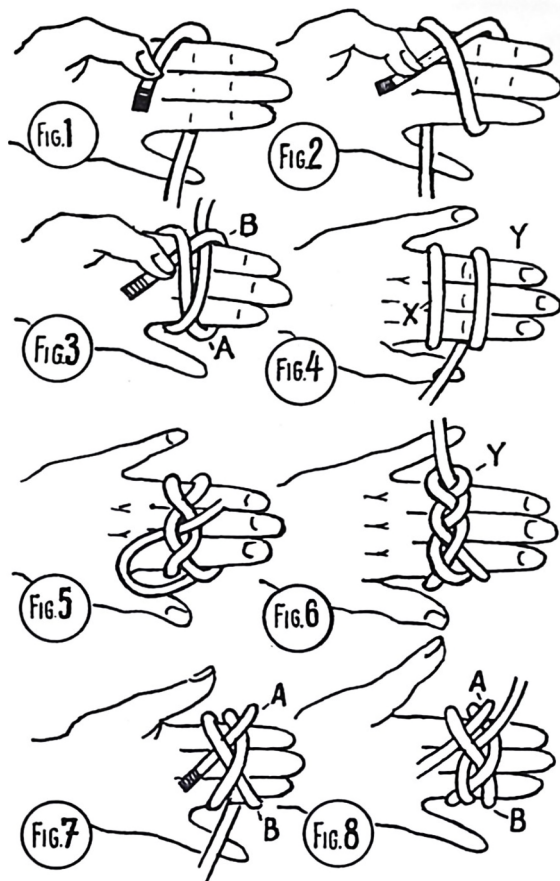
Men nu var det næsten blevet den lille Dame for meget, Taarerne løb ned ad de gamle Kinder, „kommer I med noget levende til mig?“ hviskede hun og saa vantrø paa den lille logrende Uldpeter, der havde skyndt sig at lave en lille uopdragen Sø paa Gulvet paa de smaa Hundes og Menneskebørns Vis. „Hvad synes De, den skal hedde?“ spurgte Divi for at aflede Opmærksomheden fra det lille Fejltrin.

Jomfru Strunge klappede den lille sorte Silkepels og tøvede lidt, saa saa hun op med de klare Øjne og saa ligesom igennem os og langt ud i Fremtiden. „Han skal hedde „den levende“,“ erklærede hun til vor Undren.

Og saa var da Julekurven og „den levende“ installeret i det lille, usandsynlige Hus, og vi ønskede hinanden glædelig Jul. „Man maa have Tillid til Livet,“ sagde hun til Afsked, „der er ingen anden Vej til Forløsning!“ Og hjem fløj vi med Blæsten i Ryggen og Eventyret i os.

I Løbet af Vinteren besøgte vi nogle Gange Jomfru Strunge og „den levende“, som vi havde Hundekiks og Kødben med til, men Frøkenen selv blev vi egentlig aldrig klogere paa. Da det blev Foraars, stod Huset pludseligt tomt en Dag, og Skovfogedkone erklærede, at Jomfruen havde sagt, at nu rejste hun hjem, og en tidlig Morgen rejste hun med alle sine Ting paa en Ladvogn og med sig selv og „den levende“ ved Siden af Kusken og vinkende til alle de trækkende Fugle, der som hun følte, at nu var det paa Tide at tage hjem.

Akela.

Tyrkisk Knob

paa en nem Maade, som jeg fandt den i Spejder-Jul 1936. Tyrkisk Knob er et smukt og meget dekorativt Knob, der er anvendeligt til mange Ting som Pyntearbejder, f. Eks. Servietbaand og Tørklæderinge, som Drengene bruger dem. Det morsomme er, at de kan laves af forskelligt Materiale saasom Pettirør, Bast, Sejlgarn eller Læderstrimler. Øv det med Sejlgarn, der ikke maa være for tyndt; senere kan man lave det af dyrere Materiale, og i et saadant er det en udmærket Gave, som gøres smukkere ved at give hvert Baand sin egen Farve. Sammen med Anvisningen følger en Tegning, som vil gøre det let at lære at lave dette Knob.

Slaa en Bugt om de tre Fingre paa den venstre Haand, mens du holder Tampen med Tommelfingeren (Fig. 1). Før Langtovet tværs over Tampen og tilbage paa dets Plads ved Lillefingeren som vist paa Fig. 2. Før Linen over A og under B, Fig. 3, og vend saa Bagsiden af Haanden frem, og du har Fig. 4. Træk x henover y (og y hen under x) og før Linen igennem som vist paa Fig. 5. Før Linen videre og ind under y som vist paa Fig. 6. Drej saa igen Indersiden af Haanden, og den vil se ud som vist paa Fig. 7. Før saa Linen op under B (pas paa — se Fig. 8), og Knobet er egentlig færdigt. Men du kan gøre det bredere — og mere pynteligt — ved at lade Linen følge sin Nabo A omhyggeligt rundt i det mindste een Gang til. Det er slet ikke svært. Og saa kan du roligt lade det slippe af Fingrene, det skal nok hænge sammen af sig selv!

E. H.

For huslige og slikne Spejdere

GULERODSKONFEKT

½ kg Gulerodder — Flormelis — Citronsaft.

Gulerodderne renses, skæres i Skiver og koges møre. Hæld Vandet fra og hak dem gennem Kødmaskinen. Til 100 g Gulerodsmasse beregnes 80 g Flormelis. Sukker og Masse koges over meget svag Ild, til det er saa stift, at en Kniv kan staa i det. Citronsaft tilsættes efter Smag. Hældes ud paa et fladt Fad, og før Massen er helt kold, formes den som smaa Kugler, der trilles i groft Melis.

Juleknaset, som via Hjerter og Kræmmerhuse skal forsvinde i smaa og store Maver, bliver i Aar af en anden Art end tidligere. — Hvad om du prøvede nedenstaaende Opskrifter? Husk, at Florsukker altid skal sigtes for Brugen.

SCHWEITZERPASTILLER

1 Æggehvide — 175 g Flormelis — Pebermynteessens.

Hviden blandes med Florsukkeret og Pebermynte efter Smag. Massen sprøjtes ud i smaa Stjerner eller Toppe paa olieret Papir. Eventuelt kan franske Linser eller Kaoglasus dryppes paa.

KARAMELLER

½ l Fløde — 250 g Sukker — lidt Vanilie.

Fløde og Sukker koges ind under Omrøring til en tilpas tyk Masse, som hældes ud paa en smurt Plade, rulles ud til en Firkant og skæres i passende Stykker. Skal ligge til Tørring, før de pakkes ind i Pergament eller farvet Papir.

CITRONKONFEKT

300 g Flormelis — revent Skald og Saft af en Citron — ⅓ af en Æggehvide — gul Frugtfarve.

Alt æltes sammen, trilles i Kugler. Tørres paa Smørrebrødspapir ved Stuetemperatur og vendes i Melis eller Chokoladekrümmel.

„MARCIPAN“

En kogt Kartoffel — Flormelis — Mandelessens.

Kartoffelen tværes gennem en Sigte og æltes med Flormelis og Mandelessens. Massen vil først blive fugtig, men efter passende Tids Æltning vil den blive saa tør, at den kan formes i forskellige Figurer.

Fristil: Om Spejdere

Spejderne blev stiftet i England af en Mand, som havde været i Krigen. Pigerne kom bagefter. Mandens Kone er Chef for dem. Vores Chef er ikke ret stor, jeg har aldrig set hende. Naar vi er Spejdere, saa hilser vi kun paa andre Spejdere, og saa bruger vi venstre Haand og slipper alt, hvad vi har i højre, for med den skal vi tage op til Hatten. Flaget er et Symbol, vi maa aldrig bruge det paa Gulvet. Vi laver Knuder, som hedder Kællinger, og mit Baand er helt fuldt af dem, som jeg ikke kan faa op. Og vi fægter med Armene, naar vi skal give Besked, for vi raaber altid saa meget, saa ingen kan høre noget. Vi hilser med Fingrene udstrakt og Resten danner en Ring med en Masse Spejdere i, rundt omkring.

Vi fejrer Tænkedage og en Sct. Georgsdag, fordi han befriede Prinsessen.

Det er saa sjovt at være Spejder, meget sjovere end alt andet, for naar vi er blevet Spejdere, saa varer det saa længe, siger vores Fører. Alle Lærere og lærerinderne paa Skolen skulde ogsaa blive Spejdere, saa vilde det ogsaa være sjovt at gaa i Skole.

Rosin, 1. Mlm. b.

★ 167 ★

Hvad skal jeg være?

Sygeplejerske — Sundhedsplejerske

Paa et eller andet Tidspunkt opstaar den Tanke hos næsten alle Pigebørn, at de vil være Sygeplejerske. Heldigvis kommer jo mange paa andre Tanker efterhaanden; men fastholder man nu sit Ønske, gør man klogt i at sætte sig godt ind i, hvad det egentlig er, man giver sig i Lag med, og man kan udmærket forberede sig til Gerningen i god Tid, for man kan aldrig lære for meget eller blive for alsidig uddannet. Man faar faktisk Brug for alt — kniber det f. Eks. at komme i Kontakt med en Patient, saa er det dejligt, hvis man kender lidt til hans Arbejde eller noget, der ligner det; saa kommer man lettere i Snak om alt muligt andet end netop hans Sygdom; og er man saa først i Gang, saa kommer tidt de Oplysninger frem af sig selv, som man maaske lige netop ønsker om hans Sygdom.

Bor man i København og vil søge ind som Elev ved et Hospital, gaar man ind og taler med Forstanderinden, er man fra Provinsen, taler man med vedkommende Oversygeplejerske eller skriver til København eller det Sted, man nu søger ind; saa faar man et Skema, som tilbagesendes i udfyldt Stand.

Man skal have en vis Alder — ca. 22 Aar —, og indtil da er det klogt at uddanne sig i Husgerning, Madlavning, eventuelt Barnepleje o. l., for nogen bestemt Eksamen kræves ikke, — dog her gælder det som alle andre Steder, at Kundskaber er velsete. Har man imidlertid ingen Eksamen, saa er Vejen ikke spærret af den Grund, da der nu her i Landet er indrettet 3 Forskoler for Sygeplejeelever — Testrup, Ubberup og Rødkilde Højskoler — hvor de unge Piger i 5 Maaneder faar en Undervisning, som sætter dem i Stand til at kunne følge med paa Hospitalet.

En skønne Dag kommer saa Meddelelsen om, at man er antaget, og hvornaar man skal møde.

Man er jo lidt beklemmt, naar man gaar gennem Hospitalets Port, maaske har man været den Vej før for at besøge Patienter; men nu er det med en hel anden Følelse, for fra nu af hører man til herinde.

Man hilser paa Forstanderinden og andre Foresatte og paa Kammeraterne og ser sit Væ-

relse, som nu skal være ens Hjem foreløbig. Endnu er det desværre ikke saa flot, at alle Elever har eget Værelse; man maa vænne sig til at bo sammen med andre, og her kommer man straks paa en lille Prøve — nemlig, om man forstaar at tilpasse sig.

Paa de fleste større Hospitaler gaar Eleverne paa Forkursus en Tid, inden de slippes løs paa Patienterne. De undervises i baade Teori og Praksis. Der er en Demonstrationsstue indrettet og udstyret som en Sygestue, og her lærer Eleverne at rede Senge, give Bækkener o. s. v., mens nogle andre af dem maa agere Patienter. Paa denne Maade opnaar man, at Eleverne er klare over, hvordan de skal bære sig ad den Dag, de begynder paa Afdelingen.

Jeg har aldrig hverken før eller siden følt mig saa udlært, som da jeg havde gaaet paa Forkursus i 6 Uger — ak, den Følelse forsvandt hurtigt, da jeg først begyndte med de „rigtige“ Patienter, for paa Afdelingen er det, den egentlige Uddannelse foregaar. Nu først skal det vise sig, om man egner sig til Gerningen. Og her maa man endelig gøre sig klart, at man *ikke* er noget, og det kniber altid for Prøveeleverne, for de synes jo, de allerede kan en Masse, og man føler sig maaske nok lidt mærkelig, naar man maa staa ude i Skyllerummet og skure Bækkener, mens de ældre Elever gaar med paa Stuegang; men efterhaanden gaar det op for en, at alt paa Afdelingen jo er for Patienterne, hvadenten det nu er Afvaskning af Sygestue, Servering af Patientens Mad paa en pæn Maade eller Rengøring af Dagligstuens Potteplanter, det skal altsammen gøres, for at Patienterne kan befinde sig godt paa Hospitalet.

Og som Aarene gaar, udvikles ens Færdighed i Sengeordning og andet lignende, og samtidig passer man sine Skoletimer, og her gør man den Opdagelse, at det egentlig er meget lettere at forstaa det hele, naar man samtidig

har med Patienterne at gøre og kan iagttage de forskellige Sygdomme og deres Forløb.

Naar der er gaaet 3 Aar, afholdes en Eksamen i Teorien — en Eksamen, som alle ser hen til med Længsel, fordi den danner Afslutning paa Skoletimerne.

Det er ikke alle Hospitaler, der har alle Sygdomsgrene samlet, derfor maa man søge ud til andre for at supplere sin Uddannelse, f. Eks. med epidemiske Sygdomme, Sindssygdomme, Tuberkulose, Børnepleje, Barselpleje, og event. deltage i Kursus o. s. v. De kræves ikke alle for, at man kan kalde sig uddannet Sygeplejerske, men man skal have en 3-aarig Uddannelse, hvad man ellers vil, afhænger jo lidt af, hvilken Gren af Sygeplejen man vil vælge som sin Livsgerning, f. Eks. Hospitalssygeplejerske, Hjemmesygeplejerske, Forstanderinde paa Vuggestue eller Børnehjem, Barselplejerske, Skolesygeplejerske eller Sundhedssygeplejerske o. s. v.; men om dem alle gælder det at faa saa fyldig en Uddannelse som muligt, forinden man søger en fast Stilling; er man først ansat, er det vanskeligt at faa suppleret yderligere.

I har sikkert alle læst eller hørt om Sundhedsplejerskerne. Den egentlige Grund til, at Sundhedsplejerskeinstitutionen i det hele taget er oprettet herhjemme, er, at vi i mange Aar har staaet med en uforholdsmæssig stor Spædbørnsdødelighed. Der døde ca. 1000 Spædbørn hvert Aar uden anden Grund end Vanrøgt — ikke Vanrøgt paa Grund af Sløseri, men paa Grund af manglende Viden om, hvorledes et lille Spædbarn skal passes og ernæres paa rigtig Maade.

Fra 1929 blev der gjort Forsøg med at indsatte Sundhedsplejersker, som i Hjemmene skulde vejlede Mødre med Spædbørn, og de gode Resultater, dette gav, førte i 1937 til Gennemførelsen af en Lov, som giver alle Kommuner Adgang til at ansætte Sundhedssygeplejersker og faa Tilskud fra Staten til Lønnen.

Lad os se lidt paa Sundhedsplejerskens Uddannelse. Der kræves, at man er fuldt uddannet Sygeplejerske (med Supplering i Barselpleje og epidemiske Sygdomme) med særlig Uddannelse i Spædbørnspleje, og at man har gennemgaaet et 9 Mdr. Kursus ved Aarhus Universitet. Arbejdet er ret selvstændigt og meget interessant, fordi man jo kommer i Forbindelse med saa mange

forskellige Mødre; og her er det, man faar Gavn af at være alsidig, for der maa gøres alt for at komme i Kontakt med en Mor og faa det Samarbejde i Stand, man gerne vil have.

Sundhedssygeplejerskens Opgave er udelukkende af raadgivende og vejledende Art i alle Forhold, der angaar de sunde Spædbørn; de syge Børn har hun kun at henvise til Lægen.

Men det falder ogsaa ind under en Sundhedsplejerskes Gerning at forsøge at hjælpe de mindre bemedlede til at anskaffe Ting, der er nødvendige for det lille Barn, paa saa billig en Maade som muligt, eventuelt til Laans eller, hvis det kniber særlig haardt, da henvise til Hjælp gennem det sociale Kontor, hvis hun skønner, det er tiltrængt.

Naar man har arbejdet nogle Aar i en By, lærer man efterhaanden, hvorledes man kan skaffe Mødrene disse Ting og paa anden Maade hjælpe dem. Forrige Jul fik jeg f. Eks. en Del brugt Tøj gennem Samfundstjenesten til Mødre, der trængte haardt til det, og ligeledes Marmelade og Saft — ganske vist gavnede det ikke direkte det spæde Barn, men det hjælper da lidt i en Husholdning, saa der bedre kan købes, hvad den lille skal have. Endvidere fik jeg fra forskellige ialt ca. 350 Kr., som jeg delte ud i Vareanvisninger til Mødrene, og den Slags gør, at de forstaar, at man virkelig er til for at hjælpe dem og ikke er en Art „Politi“, og at man selv bliver tilfreds i sin Gerning, for der er nu ikke noget saa dejligt, som at kunne hjælpe andre.

Og naar man saa hvert Aar gør sine Resultater op og ser, at der sammenlignet med Aarene før Sundhedsplejeinstitutionen er en stor Nedgang i Sygeligheden og Dødeligheden blandt Spædbørn, ja, saa synes man ikke, man har arbejdet forgæves, selv om man jo nok engang imellem er ved at tabe Modet, fordi ikke alt gaar saa glat, som man gerne ønsker det, men det gør det jo ingen Steder, lidt Modgang skal man have.

Bøger

For Førere:

Som et Led i Reklamen for „Den danske Bogs Uge“ er udsendt en Pjece „Den danske Bog“ med en Introduktion af Dr. phil. Hakon Stangerup. Den er en nyttig Oversigt over gode danske Bøger, nye og gamle, værd at have for enhver Fører, der anvender Litteraturen i sit Førerarbejde.

Paa Gyldendalske Forlag er udkommet en ny Udgave af Carl Ewalds dejlige Eventyr i Udvalg af Sønnen, Forfatteren Jesper Ewald. Den er rigt illustreret med nye, morsomme Tegninger af Ib Andersen. — Eventyrene sprudler af Humør og Fantasi, egner sig udmærket til Højtlesning, og de er faktisk en fornøjelig Maade at lære Naturhistorie paa. (Pris 4,50 hft., 6,75 indb.).

Samme Forlag har udsendt en Samling af Grimms Eventyr, ogsaa udvalgt af Jesper Ewald. Her er de gode gammelkendte Historier, desuden en Del mindre kendte, men ligesaa spændende. Bogen er illustreret af Anton Hansen med nye fantasifulde Tegninger. (Pris 4,50 hft., 6,75 indb.).

Sigrid Rasmussen, „Karen fra Skovhuset“. (Jespersen og Pios Forlag.)

Karen lever sin første lykkelige Barndom i Skovhuset hos sine Forældre. Da hun kommer i 13-14 Aars Alderen, dør hendes Mor, og Faderen antager en Husbestyrerinde, som jager Karen hjemmefra. Karen faar Plads hos et Par elskelige Mennesker, hos hvem hun møder Kærlighed og Forstaaelse. Her faar hun mange gode Venner, og til sidst træffer hun Niels.

Karens Følelser og Tanker er godt og naturligt skildret, og man faar megen Sympati for Bogens Hovedpersoner.

B. E.

Ellen Duurlo: „Marietta“. (Jespersen og Pios Forlag.)

Da Mariettas Mor er død, tager Cirkusartisten Rudolfo hende til sig, og hun vokser op i Cirkus blandt Gøglere og Artister. Som voksen stilles hun over for Valget mellem to Tilbedere, og efter mange og rystende Oplevelser vælger hun den rette.

Forfatterinden fortæller underholdende om Livet i Cirkus, og Bogen er interessant og spændende.

B. E.

Aage Herman: „Jong-Hui Ming“. (Jespersen og Pios Forlag.)

Chefen for Shanghais Pigespejdere, Lin Chengien, har af sine Landsmænd faaet Navnet Yang-Hui-Ming, der betyder den tapre og kloge — et Navn, hun med Rette bærer. Sammen med sine Pigespejdere udfører hun store Ting i Kampen for sit Fædreland. Det morsomste er, at Lin ikke er en opdigtet, men en Spejderpige, der virkelig lever.

Bogen er meget interessant og giver et godt Indblik i kinesiske Forhold og vil sikkert mere danske Pigespejdere.

B. E.

Paa Gyldendalske Forlag er der udkommet mange gode Bøger, som det er værd at ønske sig til Jul, vi nævner f. Eks.:

Margrethe Skovsted: „To Traveture“, Inger Snorrason: „Doktorens Birgit“ — begge for de lidt større Spejdere. De mindre vil med Glæde læse: Christy Bentzon: „Tre med Toget“, Inger Bentzon: „Lille Lise Lotte og Buksetroldene“ og de nye Udgaver af kendte og elskede Børnebøger som Bertha Holst: „Tvillingerne“, Hector Malot: „Frændelos“, Selma Lagerlöf: „Niels Holgersens mærkelige Rejse gennem Sverige“ og B. S. Ingemann: „Valdemar Sejrs“.

Estrid Ott: „Bimbi besøger Lapperne“. (Jespersen og Pios Forlag.)

Endnu en af de morsomme Bimbibøger. Den negang kommer Babsis Legetøjsselefant, Bimbi, paa en ufrivillig Rejse til Lapland, og her fortæller han om sine mange utrolige Oplevelser. Estrid Ott har virkelig været genial, da hun skabte Bimbi; og ikke kun de smaa, men mange af de lidt ældre vil kunne mere sig over Bimbis levende og menneskelige Skildringer.

B. E.

Estrid Ott: „Sally Smaalotte hjælper sit Land“. (Jespersen og Pios Forlag.)

Estrid Ott har igen skrevet en Bog om Sally Smaalotte. Den foregaar i Tiden mellem de to sidste Krige og handler om hende og hendes Kammerater, mens de, som alle andre i Finland, er med til at bygge deres Land op igen. Sally er en morsom og frisk Pige, der udretter noget, et godt Eksempel paa det ukuelige finske Folk.

En vældig god Bog, der er saa dejlig fri for al den Vammelhed, som saa tit findes i Pigebøger.

B. E.

Viva Lütken: „Fiskerpigen“. (Jespersen og Pios Forlag.)

Hannah vokser op hos en fattig Fiskerfamilie i Bretagne. I 12-13 Aars Alderen opdager hun, at det ikke er hendes rigtige Forældre. Hun rejser til Paris, hvor nogle venlige Mennesker tager sig af hende. Da Dansen har hendes store Interesse, kommer hun paa Balletskole, og man hører om hendes mange Kampe, før hun bliver den store Danserinde.

Bogen holder En fangen fra første til sidste Side.

B. E.

Depotet melder

Noder til Elisabeth Flagstads Melodier „Der er Gry over Danmark“, „Naar Tankerne sendes tilbage“, „Drag i Solskin ud“ og to, som er knap saa kendte, er nu udkommet i et samlet Nodehefte med Forsidetegning af Suzanne Lassen. Noderne bliver solgt til Fordel for Elisabeth Flagstads Mindefond — Pris 1,50 Kr.

Nyhed: I Aar har vi 3 af Trilles udskaarne Træspejdere, „En stor Spejder“, „Spejder med Signalfag“ og „En Blaamejse“, de er dekorative paa en Væg. — Pris 1,75 Kr.

Lukketiden i Julen:

Jul- og Nytaarsaftensdag lukkes Kl. 12. Lørdag den 27. har vi lukket.

DIVISIONSRAPPORTER JULI KVARTAL

Fortsat fra sidste Nr.

Marskdivisionen.

Logumkloster (Alice Glaven, 9 Blm.)

Skærbæk: Har nu 3 Patr. Har haft 5 Dages Sommerlejr og flere Week-end til Brønsmølle. 1 Sp. har deltaget i Fænolejren.

Ribe (Tropsf. Margrethe Svith, 30 Sp., 4 Blm.). 26.9. hjalp Troppen D. K. B. med Madlavning paa Baal. Der blev lavet ca. 100 Portioner Flæsk i Baal paa 4 Kogerender.

Tønder Trop (Tropsf. Maria Balster, 43 Sp., 17 Blm.). Maatte opgive Sommerlejren, men har arbejdet med Indretning af det nye Tropshus „Æ Spejdergof“, hvor Flaget hejstes første Gang paa Kongens Fødselsdag. Ingeborg Pedersen er fratraadt som Tropsfører, og Børnehavelæreren Frk. Maria Balster har overtaget Troppen. Tropsmøder, Tropsture, og der arbejdes flittigt i Patruljerne. En Patr. har holdt Week-end paa Brønsmølle sammen med den nye Skærbæk Trop.

Margrethe Svith.

Antvorskov Division.

Alle Troppene deltager i Frugtindsamling.

Soro: Tropsføreren og 1 Patruljefører deltog i Træningen ved Petersgaard. 7.9. Besøg af Ringsted Trop med Øvelse i Skoven for baade Sp. og Blm. 26.9. Parade.

Korsør: 6.-7.9. 1. Patr. holder Week-end ved Kobæk sammen med en Patrulje fra Slagelse. 2. Patr. Tur til Udgravningerne ved Trelleborg.

Næstved: 23.-24.9. samles hele Troppen i en Week-end. Sp. arbejder paa en Patruljekonkurrence.

Slagelse: 6.-7.9. Lærkerne i Week-end sammen med Korsør Sp. 12 Sp. træner med Beredskabsmærket. 23.9. Tur til „Rævehøjen“. Stor Tilgang til „Blaamejserne“, som nu tæller 28.

Gefion Division.

Mern Trop er indgaaet som en Patrulje under Præsto.

Præsto (Tropsf. Frk. Skafte Hansen, 41 Sp.). Sommerlejr 30.7.-6.8. i Nykøbing F.s Tropshus. 11.9. Forældremøde med Underholdning og Besøg af Divisionschefen, der talte om D. D. P.

Steg (Tropsf. Frk. Grethe Thomsen, 27 Sp.). Troppen

har i Forsommeren arbejdet med praktisk Lejrtræning. 24.6. indviedes Troppens Stander. Sommerlejr sammen med Nr. Alslev Trop i Stubbekøbings Tropshus. Troppen besøger K. F. U. K. Sp.s Haslev Divisions Sommerlejr ved Ulfhale. Nogle af Troppens Sp. arrangerer i Ulfhale en Cirkusforestilling, der giver et pænt Overskud til Troppeskassen.

Haslev (Tropsf. Fru Byrge Sørensen, 13 Sp.). Troppen har været paa flere Week-end-Lejre. Samlet Aks. Faadet et Stykke med Ærter til Afplukning, som gav Penge i Troppeskassen. Wood-craft Øvelse med Meldinger og Jagttagelse.

Godthaab Division.

Alle Troppe har deltaget i Divisionslejrbaalet paa Hvidegaard og i Københavnerspejdernes Frugtindsamling.

Bronshøj (Tropsf. Inge Ehrenskjöld, 64 Sp.). Førertur med primitiv Madlavning. Tropstur med Kogning. Week-end-Lejr. Forældremøde. Sommerlejr ved Rughavegaard ved Eskebjerg.

Dyssegaard (Tropsf. Frk. Else Andreasen, 32 Sp.). Flere Week-end-Lejre. Sommerlejr ved Saltø Østskov.

Fuglebakken (Tropsf. Rigmor Preisler, 64 Sp.). Cykeltur til Rygaard—Jægerspris og Frederiksborg Slot. Fører Week-end. Sommerlejr ved Dragsholm.

Inge Ehrenskjöld.

Sct. Jørgens Division.

19.10. begyndte Div. et Røde Kors Kursus. Div.ass. Kai C. Boesen, D. D. S., Instruktør. 30 Sp. deltager. Alle Troppe har deltaget i de københavnske Divisioners Frugtindsamling.

Meiserne (Tropsf. Ellinor Larsen, 43 Sp.). 25.6.-4.7. Tropslejr paa Fuglsang. 6.9. fejres Troppens Fødselsdag. Tropsraad m. fl. deltog, Troppens Lejrsang afsynges, Taler holdes — mange Fødselsdagshilsener fra gamle Sp. Troppen forbereder Fest med Folkedans og Komedie.

Falkonér Trop (Tropsf. Jeanne Morville, 58 Sp.). Fører Week-end-Lejre i Sommerferien, og i Patr. trænes til alle Prover og Væbnernoren.

Topmeiserne (Tropsf. Tine Krøyer, 25 Sp.). Førerlejr i Hillerød. Nogle Sp. har deltaget i Platantrøppens Sommerlejr i Hillerød. Patr. arbejder med Proverne og Husflid til forestaaende Fest.

Platantrøppen (Tropsf. Gerda Brevadt, 19 Sp.). Der er afholdt Tropsmøder og Førermøder og Forældremøde med Valg af Tropsraad. Patr. arbejder med Husflid og Forberedelser til Fest sammen med Topmeiserne.

Karen Radekop, Div.adj.

Sct. Georg Trop: 6 af Troppens Spejdere deltog i Seniorlejren paa Fæno. 26.-27.7. Week-end paa Løjeltegaard ved Donse, 16.-17.8. Week-end sammen med Seniorsp. fra Bronshøj Trop paa Skovgaard ved Farum. 31.8. Frugtindsamling. 13.14.9. Week-end. 8.9. Tropsmode med Valg af nyt Seniorraad. I Stedet for Tropsmøder har Troppen haft Aftenture i Dyrehaven i de tre Sommermaaneder.

Karen Prior.

Alle Bladets Læsere, alle Korpsets Spejdere ønskes en rigtig god Jul.

Redaktøren og Spejderchefen

Noder til Elisabeth Flagstads Melodier sælges til Fordel for Elisabeth Flagstads Mindefond Pris 1,50	<i>Nu udkommer</i> Den nye Udgave af Sangbogen <i>Pris 1,35</i>
PIGESPEJDERNES LOMMEBOG 1942 <i>Pris Kr. 1,75</i>	Spejderjulekort Kort, pr. Stk..... 7 Øre Kort, 4 Stk..... 25 — Kort m. Kuv..... 10 — Kort m. Kuv., 10 Stk.... 85 —
PIGESPEJDERDEPOTET Lundsgade 6 Ø. Telefon Øbro 8383	

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret,
Redaktion af „Pigespejderne“, Læssøegade 199,
Odense. Telf. 7104.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

**PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR
I KØBENHAVN**

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673. Korpsets: 38427.

POSTBOX

Fru From Petersen, Stationen, Nykøbing F.

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 199, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, S. Boulev. 38F, Odense. Postgiro 363 02
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 15. December 1941